

Kazimierz Kaeppele

Sprawozdanie z konferencji działaczy samorządu adwokackiego w dniach 17—19 marca 1977 roku

Palestra 21/5(233), 113-116

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Po przedyskutowaniu nowych rozwiązań w sprawie opłat za czynności zespołów adwokackich Naczelna Rada Adwokacka — zgodnie z propozycją Komisji Wnioskowej³ — zajęła stanowisko w podjętej jednogłośnie uchwale.

W dalszym toku obrad, po wysłuchaniu sprawozdania skarbnika NRA adw. J. Gniewiewskiego i po przyjęciu do wiadomości sprawozdania Komisji Rewizyjnej, podjęto uchwałę w sprawach finansowo-budżetowych.⁴ W uchwale tej zatwierdzono wykonanie budżetów za rok 1976: Naczelnej Rady Adwokackiej, Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich, Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej i „Palestry”, udzielono absolutorium Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej i zatwierdzono preliminarze NRA, CFSAA, FSK i „Palestry” na rok 1977.

Podjęto nadto dwie uchwały, a mianowicie w sprawie wynagrodzeń aplikantów adwokackich oraz w sprawie zapomóg wypłacanych emerytom i rencistom z FSK.

Uchwała NRA z dnia 16.X.1976 r. przewidywała podwyższenie wynagrodzeń aplikantów adwokackich. Analiza tego zagadnienia wykazała, że podwyżka tych wynagrodzeń byłaby możliwa bądź przez podwyższenie składki na CFSAA, bądź też przez wzrost obrotów zespołów adwokackich i zwiększenie tym samym wpływów na CFSAA, co łączy się z kolei z nową taksą. Wobec braku możliwości załatwienia tej sprawy w chwili obecnej rozstrzygnięcie problemu regulacji wynagrodzenia aplikantów adwokackich postanowiono odroczyć.

Podwyżka świadczeń emerytalnych i rentowych powoduje obniżenie zapomóg wyrównawczych, wypłacanych emerytom i rencistom oraz członkom ich rodzin na podstawie przepisów regulaminu Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA. Mając jednak na uwadze wzrost kosztów utrzymania, a także potrzebę zapewnienia osobom otrzymującym najniższe emerytury i renty korzyści z podwyżek zaopatrzenia, postanowiono z dniem 1.V.br. wstrzymać obniżanie zapomóg wyrównawczych wypłacanych z FSK.

Po podjęciu tych uchwał obrady Naczelnej Rady Adwokackiej dobiegły końca.

Zamykając posiedzenie prezes NRA podziękował obecnym za aktywne uczestnictwo w obradach.

adw. Kazimierz Kaeppele

³ Skład Komisji Wnioskowej: przewodniczący — dziekan S. Warcholik; członkowie — dziekan C. Bielicki i dziekan M. Dubois.

⁴ Uchwała ta jest publikowana na str. 105—106.

E.

Sprawozdanie z konferencji działaczy samorządu adwokackiego w dniach 17—19 marca 1977 roku

W dniach od 17 do 19 marca 1977 r. odbyła się w Warszawie (17.III.br.) i w Domu Pracy Twórczej Adwokatury w Grzegorzewicach (18 i 19.III.br.) konferencja działaczy samorządu adwokackiego. Urządzanie tego typu konferencji szkoleniowych z tematyką niezbędną do kierowania działalnością izb przewidziane jest w programie działania samorządu adwokackiego w kadencji 1976—1979 r. (*vide* uchwała NRA z dnia 16.X.1976 r. oraz uchwała wykonawcza Prezydium NRA z dnia 28.X.1976 r. — „Palestra” z 1976 r. nr 12).

W konferencji, której przewodniczył prezes NRA adw. dr Z. Czeszejko, brali udział członkowie Prezydium NRA i dziekani rad adwokackich, kierownik OBA adw. W. Bayer i sekretarz Redakcji „Palestry” adw. S. Mizera.

Pierwszy dzień konferencji poświęcony był sprawom finansowym, dlatego też udział w konferencji w tym dniu wzięli także skarbnicy rad adwokackich. Samodzielny Wydział d/s Adwokatury w Ministerstwie Sprawiedliwości reprezentował w tym dniu sędzia S. Stelmachowski.

Skarbnik NRA adw. J. Gniewiewski w swym obszernym wystąpieniu poświęconym sprawom finansowym wskazał na trudną sytuację samorządu adwokackiego, który stale rozszerza swoją działalność, dysponując przy tym ograniczonymi środkami. Omawiając działalność budżetową i inwestycyjną w bieżącej kadencji, skarbnik dokonał analizy finansowej działalności Naczelnej Rady Adwokackiej, wojewódzkich rad i zespołów adwokackich. Samorządowa działalność inwestycyjna koncentruje się na uzyskiwaniu lokali zespołowych i na potrzebach socjalnych. W najbliższej przyszłości poza DPTA w Grzegorzewicach samorząd będzie dysponował jeszcze innymi ośrodkami szkoleniowo-rekreacyjnymi, a mianowicie w Kazimierzu n. Wisłą, w Krynicy, w Limanowej i w Międzywodziu.

W dalszym toku obrad konferencji zagadnienia związane z realizacją zleceń udzielanych zespołom przez cudzoziemców dewizowych i kontrolą skarbników rad adwokackich omówił w świetle przepisów dewizowych wiceprezes NRA adw. K. Potrzobowski. Po dokonaniu analizy ruchu spraw dewizowych w poszczególnych izbach i zespołach specjalistycznych w 1976 r. referent omówił: ogólne zasady dotyczące wykonania umów o pomoc prawną zawieranych przez cudzoziemców dewizowych, zakres stosowania przepisów dewizowych, tryb ustalania i zapłaty wynagrodzeń, wykładanie za cudzoziemców dewizowych kosztów i opłat sądowych oraz dewizowe zezwolenia indywidualne.

Obrady następnego dnia konferencji (18.III.br.) odbyły się w DPTA w Grzegorzewicach. W dalszych obradach uczestniczyli sekretarze niektórych rad adwokackich (Bielsko-Biała, Kielce, Płock, Szczecin, Toruń, Radom, Siedlce, Wałbrzych i Częstochowa).

W tej części obrad podczas spotkania członków Prezydium NRA z uczestnikami konferencji dokonano wymiany informacji co do aktualnej sytuacji w adwokaturze oraz co do stanu przygotowań do zgromadzeń delegatów w poszczególnych izbach. Dziekani niektórych izb postulowali zmianę klucza wyborczego przy wybieraniu na zgromadzenia delegatów spośród adwokatów nie wykonujących zawodu w zespołach.

W toku obrad przybyli na konferencję przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości w osobach Podsekretarza Stanu Adama Zborowskiego i naczelnika Samodzielnego Wydziału d/s Adwokatury Edwarda Jachczyka.

Wiceminister Sprawiedliwości, omawiając problem doskonalenia aparatu wymiaru sprawiedliwości, stwierdził, że konferencja działaczy samorządu adwokackiego stanowi realizację jednego z zadań programu działalności samorządu, uchwalonego na ostatnim posiedzeniu Naczelnej Rady Adwokackiej. Zadania te postawione zostały w kontekście trzech węzłowych problemów, a mianowicie: doskonalenia wiedzy i umiejętności profesjonalnej, kształtowania należytych postaw społeczno-politycznych, podnoszenia efektywności pracy i działalności społecznej adwokatów.

Rola adwokatury jako partnera w wymiarze sprawiedliwości stwarza konieczność maksymalnego wykorzystania wiedzy i podnoszenia jakości pracy stosownie do wysokich wymagań stawianych zadaniom, jakie stoją przed wymiarem sprawiedliwości, przy czym stopień realizacji tych zadań zależeć będzie przede wszystkim od poziomu kadr oraz od ich przygotowania zawodowego i zaangażowania w procesie

kształtowania rzeczywistości. Sprawa przygotowania kadr od strony zawodowej i społeczno-politycznej pochłania coraz więcej uwagi i troski kierownictwa resortu.

Zadania nakreślone przez VII Zjazd Partii w ramach planu społeczno-gospodarczego rozwoju kraju zostały ostatnio rozwinięte w uchwale Biura Politycznego o kontynuowaniu działań na rzecz pogłębienia dyscypliny społecznej, ładu i porządku prawnego. Uchwała ta stała się podstawą programu resortowego, zawierającego również inspiracje dla środowiska adwokackiego i podstawę do ukierunkowania działalności samorządu adwokackiego — stwierdził Wiceminister Sprawiedliwości na zakończenie swego wystąpienia.

W dalszym toku konferencji radca ministra (MSZ) mgr Bogdan Czarnocki zreferował aktualne zagadnienia z dziedziny polityki międzynarodowej ze szczególnym uwzględnieniem problematyki niemieckiej (RFN).

Prelekcja ta zakończyła obrady drugiego dnia konferencji.

W dniu 19.III.br. konferencja rozpoczęła się prelekcją tow. dra Franciszka Kubiczka (Wydział Ekonomiczny KC PZPR) na temat wybranych zagadnień z dziedziny społeczno-ekonomicznego rozwoju kraju ze szczególnym uwzględnieniem polityki inwestycyjnej, handlu zagranicznego i spraw żywnościowych. Tej interesującej prelekcji wysłuchano z dużą uwagą.

W następnym punkcie porządku dziennego zabrał głos Wiceminister Sprawiedliwości, przy czym przedmiotem tego wystąpienia była problematyka doskonalenia prawa oraz organizacji planowania i zarządzania. W 1976 r. kontynuowane były prace zmierzające do realizacji uchwał VII Zjazdu Partii w zakresie doskonalenia prawa, przy czym działania resortu były skierowane głównie na to, by wykonywać zadania wynikające z rządowego i resortowego programu prac w tym względzie. Zacieśnione zostały związki Ministerstwa z Radą Legislacyjną i opracowane zostały postanowienia dotyczące form i metod działania Rady. Resort uczestniczył w pracach nad projektami ustaw o przedsiębiorstwach państwowych, normalizacji, jakości produkcji, prawie budżetowym, prawie dewizowym oraz o przyjmowaniu i zagospodarowywaniu nieruchomości rolnych, a nadto podjął szerokie działania zmierzające do zwalczania nierówności, bogacenia się cudzą pracą i pasożytnictwa społecznego.

Działalność resortu w zakresie doskonalenia prawa i umacniania porządku prawnego przejawiała się w różnych dziedzinach prawa i życia społecznego. Po omówieniu kierunków tej działalności mówca przeszedł do spraw legislacyjnych dotyczących ustroju adwokatury i przepisów związkowych oraz rozporządzenia o zmianie zasad wynagradzania za czynności zespołów adwokackich.

Projekt ustawy o zmianie u. o u.a. (opracowany w formie jeszcze nie uzgodnionej) będzie rozpatrywany łącznie z projektem ustawy o u.s.p., po czym łącznie z międzyresortowymi uzgodnieniami przekazany zostanie Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej do wypowiedzenia się. Kierownictwo Ministerstwa Sprawiedliwości zajmuje stanowisko, że postulat Prezydium NRA i środowiska, by tworzyć nową u. o u.a., nie nadaje się do uwzględnienia, zważywszy na zakres, w jakim ustawa ma być zmieniona (dostosowanie samorządu do zmian w organizacji sądownictwa i administracji państwa, udział adwokatów w pracy naukowej oraz wzmocnienie roli i funkcji zespołów adwokackich).

Kolejną sprawą jest rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości o opłatach za czynności zespołów adwokackich, która to sprawa ma swoją historię, i to wcale niekrótką. W ostatniej wersji projektu tego rozporządzenia przyjęto wynagrodzenia odpowiadające średniemu wynagrodzeniu sędziego wojewódzkiego. Regulacja ta, która ma sięgać 38% podwyżki wynagrodzenia, została tak zaprojektowana, by

przez dość wysokie rozpiętości stawek za poszczególne czynności zespołów można było uzyskać dwa cele, a mianowicie regulację wynagrodzeń i jednocześnie stworzenie — z udziałem innych zainteresowanych zawodów prawniczych — celowego funduszu rozwoju kadr prawniczych. Fundusz ten byłby tworzony z opłat od pełnomocnictw karnych i karno-administracyjnych, z nadwyżki przychodów zespołów adwokackich po potrąceniu kosztów działalności zespołów i z pozostałości nie wykorzystanych środków budżetowych — przy wzmocnieniu zarazem tego funduszu przez gestorów innych zawodów prawniczych. Fundusz rozwoju kadr prawniczych miałby być przeznaczony w szczególności na doskonalenie i rozwój kadr prawniczych w sądach, prokuraturze, notariacie, adwokaturze i w państwowym arbitrażu gospodarczym. Głównym jego przeznaczeniem byłoby udzielanie pomocy materialnej w celu podnoszenia kwalifikacji i wiedzy zawodowej przez szkolenie podypłomowe, organizowanie ośrodków doskonalenia kadr prawniczych, finansowanie kosztów doskonalenia kadr prawniczych w obcych ośrodkach prowadzonych przez jednostki państwowe i organizacje społeczne, przez udzielanie pomocy materialnej na uzyskiwanie mieszkań oraz przez finansowanie innych form służących potrzebom doskonalenia i rozwoju kadr prawniczych.

Kończąc swoje wystąpienie, Wiceminister Sprawiedliwości przypomniał o sytuacji społeczno-ekonomicznej kraju, którą należy tu brać pod uwagę, gromadząc bowiem środki na doskonalenie kadr prawniczych, będzie można częściowo odciążyć państwo od finansowania tej działalności z budżetu.

W ostatnim punkcie porządku dziennego wysłuchano niezwykle interesującej prelekcji prof. Stanisława Miki na temat wybranych zagadnień z dziedziny psychologii społecznej.

Po tej prelekcji prezes NRA zamknął obrady konferencji.

Bogata tematyka konferencji i żywy udział jej uczestników w obradach daje uzasadnioną podstawę do stwierdzenia, że konferencja spełniła swoje zadania, przyczyniając się w ten sposób do usprawnienia pracy samorządowej. Zorganizowanie konferencji (przez 2 dni) w DPTA w Grzegorzewicach, a więc we własnym domu adwokackim, stworzyło specyficzny, relaksowy klimat koleżeństwa i wzajemnej życzliwości, co ułatwiło z kolei wymianę myśli i poglądów w bezpośrednich kontaktach towarzyskich, pozbawionych form oficjalności. Należy tu wspomnieć również o tym, że po wieczornym spacerze, przy przysłowiowej „lampce wina” można było posłuchać nie tylko dobrej anegdoty, ale i znakomitych piosenek z „myszką”. Także więc i te efekty natury towarzyskiej zasługują na pozytywną ocenę.

adw. Kazimierz Kaeppele

F.

Z prac Prezydium NRA

1.

Informacje o działalności wizytacyjnej CZW i WZW w 1976 r.

I

W 1976 r. Centralny Zespół Wizytatorów przy NRA przeprowadził 28 wizytacji, a mianowicie: